

Huszár Zsófiával a Bölcsészettudományi kar 3. éves angol szakos hallgatójával beszélgettem, akinek az előző nyáron sikerült megvalósítania egyik gyerekkori álmát, 3 teljes hónapot töltött kint az Amerikai Egyesült Államokban.

BeTűK: Pontosan mi is volt a gyerekkori álmod?

Az igazság az, hogy édesanyám 10 évvel ezelőtt bejárta a teljes nyugati partot, és én már akkor elhatároztam magamban, hogy majd egyszer én is a saját szememmel szeretném mindazt látni, amit ő akkor csak képeken keresztül mutatott meg nekem.

BeTűK: És előző nyáron hogyan sikerült neked kijutnod?

Amerikanisztika sávósként egyre jobban érlelődött bennem, hogy megismerjem azt a kultúrát, amit eddig csak könyvek által ismertem. Egyik csoporttársamtól hallottam egy lehetőségről, hogy gyerektáborokba keresnek felügyelőket. Eleinte kicsit kételkedtem a program megbízhatóságában, a kint tartózkodásban, ill. hogy mindez ennyire könnyen elérhető lenne a számomra. Kicsit utána érdeklődtem olyanoknál, akik már végigjárták ezt az utat. De mindenkinek őszintén elmondhatom, hogy miután hazatértem és tapasztaltam a program 100% - os szervezetségét, nem hiába választottam hogy idén képviselem a szervezetet, és informálok a hallgatókat a program részleteiről, és hozzásegítem őket ahhoz, hogy ők is ilyen könnyen valóra válthassák egy ilyen jellegű álmaikat.

BeTűK: Pontosan hol voltál?

Seattle-től mintegy 45 percre, Washington államban dolgoztam egy 3-400 fős gyerektáborban, 70-80 fős személyzettel, aminek közel a fele nemzetközi diák volt, ezzel is színesítve a tábort. Rajtam kívül még 7 másik magyar volt a személyzet tagja. Eredetileg ez egy lány cserkésztábor volt. Azt kell tudni a táborról, hogy 2 része volt, day-camp és resident camp, én a day-camp részében dolgoztam és itt a gyerekek hazamentek estére, itt a fő szempont a szórakoztatás volt.

BeTűK: Mi tetszett a legjobban a táborban?

Mindenképp kihívás volt a cserkésztábor jellege. Nagyon tetszett hogy kint a természetben éltünk, és sok új sportágat kipróbálhattunk. Pl.: falmászás, kajak-kenu, lovaglás... Valamint maradandó élmény volt számomra az, amikor egy teljes éjszakát egy kenuban töltöttünk el.

BeTűK: Mennyire volt kötött a tábori munka, volt-e lehetőség a kikapcsolódásra, utazgatásra?

Mivel a tábor jellege családias volt, már a 9 hét alatt is volt lehetőség a környéket bejárni. Szinte minden hétvégén különböző helyekre jutottam el. Az egyik ilyen hétvégén például testközelből szemlélhettük meg a vízi élővilágot a San Juan- szigeteknél, ahol festői környezetben karnyújtásnyira ugráltak tőlünk a gyilkos bálnák.

De az igazi kaland a tábor végeztével kezdődött, mivel az a pénz amit a tábortól kaptam, hála Istennek elegendő volt arra, hogy beutazzam a

nyugati partot. A főbb állomáshelyek a teljesség igénye nélkül: San Fransico, Yellowstone, Las Vegas, Grand Kanyon, Hollywood, Disneyland. Akárhányszor nézem is végig a nyár képeit, mindig hihetetlennek tűnik, hogy ezeken a helyeken fordultam meg átlagos debreceni egyetemistaként.

BeTűK: Gondolom ez elég nagy anyagi megterhelést jelentett mind neked, mind a szüleid számára?

Az igazság hogy elsöre én sem gondoltam hogy a program ennyire elérhető egy átlagos egyetemista számára. Még a szüleimtől sem kellett kölcsön kérnem, mindössze az ösztöndíjamból tettem félre, ahhoz hogy a program díját ki tudjam fizetni, a kint keresett zsebpénz pedig fedezte az összes kiadásomat. Ezt persze megkönnyítette az a tény, hogy az oda-vissza repülőjegyet a cég fizette helyettem.

BeTűK: De most őszintén, ez elég hihetetlen. Mi ebben a rossz, volt e bármilyen negatív tapasztalatod?

Azt mindenképp le kell szögezni, hogy ez gyakran kemény fizikai igénybevételt jelentett, heti egy szabadnappal, napi 8 óra foglalkozás a gyerekekkel, majd 1-2 további óra háttér munka, pl. takarítás és készülődés a másnapi programokra. Illetve az első pár hétben kemény szellemi igénybevételt jelentett a különböző dialektusokhoz való alkalmazkodás még angol szakosként is. De a fáradtságot és az ilyen jellegű akadályokat segített leküzdeni a sok újonnan szerzett barát és ismerős.

BeTűK: Végezetül, idén tervezed, hogy újra visszamész?

Ebben még sok minden közrejátszhat, ott az államvizsga, felvételi a mesterképzésre, de nagy húzóerőt jelent, hogy a barátaim és a gyerekek visszavárnak, akikkel a mai napig tartom a kapcsolatot.

Köszönöm szépen a beszélgetést, és sok sikert az államvizsgához!

A cikket készítette: Marozsán Gergely